

**KONVENCIJA
O ZAŠTITI PROIZVOĐAČA FONOGRAMA OD NEDOZVOLJENOG
UMNOŽAVANJA NJIHOVIH FONOGRAMA**

Ženeva, 29. oktobar 1971

Države ugovornice,

zabrinute zbog sve češćeg nedozvoljenog umnožavanja fonograma i zbog štete koja se time nanosi interesima autora, umjetnika, interpretatora i proizvođača fonograma;

uvjerenе da će zaštita proizvođača fonograma od takvih postupaka koristiti i interesima umjetnika interpretatora ili izvođača i autora čija su izvođenja i djela snimljeni na pomenutim fonogramima;

priznajući vrijednost rada koji na tom polju obavljaju Organizacije ujedinjenih nacija za obrazovanje, nauku i kulturu i Svjetska organizacija za intelektualnu svojinu;

vodeći brigu da ni na koji način ne povrijede važeće međunarodne konvencije, a naročito da ni u čemu ne ometaju šire prihvatanje Rimske konvencije od 26. oktobra 1961. kojom se obezbjeđuje zaštita umjetnika interpretatora ili izvođača i organizacija radio-difuzije, kao i proizvođača fonograma,

dogovorile su se o sljedećem:

Član 1.

(Definicije)

Za ciljeve ove Konvencije

- a) izraz «fonogram» označava svaki isključivo auditivni snimak zvukova neke izvedbe ili drugih zvukova;
- b) izraz «proizvođač fonograma» označava fizičko ili pravno lice koje prvo snimi zvukove neke izvedbe ili neke druge zvukove;
- c) izraz «kopija» označava materijal na koji su direktno ili indirektno presnimljeni zvukovi sa fonograma i koji sadrži sve ili znatan dio zvukova snimljenih na tom fonogramu;
- d) izraz «distribucija u javnosti» označava svaki postupak koji ima za cilj neposrednu ili posrednu ponudu kopija u javnosti uopšte ili u nekom njenom dijelu.

Član 2.

(Obaveze država ugovornica; koga one moraju štiti i od čega)

Svaka država ugovornica obavezuje se da štiti interese proizvođača fonograma koji su državljani drugih država ugovornica od proizvodnje kopija snimljenih bez pristanka proizvođača i od uvoza takvih kopija ukoliko se njihova proizvodnja ili uvoz vrši u cilju distribucije u javnosti, kao i od distribucije ovih kopija u javnosti.

Član 3.

(Načini primjene u državama ugovornicama)

Svaka država ugovornica zadržava za sebe pravo da na osnovu unutrašnjeg zakonodavstva odredi mjere putem kojih će se primjenjivati ova Konvencija, a u koje spadaju jedna ili više sljedećih mjera: zaštita putem davanja autorskog prava ili nekog drugog posebnog prava; zaštita na osnovu zakona koji se odnose na nelojalnu konkurenciju; zaštita putem kaznenih sankcija.

Član 4.

(Rok zaštite)

Svaka država ugovornica zadržava za sebe pravo da u svom unutrašnjem zakonodavstvu odredi trajanje date zaštite. Međutim, ukoliko unutrašnje zakonodavstvo predviđa neki poseban rok za trajanje zaštite, taj rok ne može da bude kraći od dvadeset godina, računajući ili od kraja godine u toku koje je prvi put snimljen fonogram, ili od kraja godine u toku koje je fonogram prvi put objavljen.

Član 5.

(Formalnosti)

Ako jedna država ugovornica zahtjeva na osnovu svog unutrašnjeg zakonodavstva da se ispune formalnosti kao uslov za zaštitu proizvođača fonograma, ovi zahtjevi se smatraju ispunjenim ukoliko na sve odobrene kopije koje se rasturaju u javnosti ili na njihovu ambalažu bude stavljen natpis u vidu simbola P sa naznakom godine kada su prvi put objavljene, utisnut tako da se jasno može vidjeti da se kopija nalazi pod zaštitom; ukoliko se sa kopija ili njihove ambalaže ne može utvrditi ko je proizvođač fonograma, njegov nosilac prava ili imalac isključive licence (navođenjem imena, zaštitnog znaka ili neke druge odgovarajuće oznake) i natpis se mora ubilježiti i ime proizvođača, njegovog nosioca prava ili imaoa isključive licence.

Član 6.

(Ograničenja u pogledu zaštite)

Svaka država ugovornica koja obezbjeđuje zaštitu putem autorskog prava ili nekog drugog posebnog prava ili pak putem kaznenih sankcija, može u svom unutrašnjem zakonodavstvu predvidjeti ista ograničenja u pogledu zaštite proizvođača fonograma, kao što su ona koja su dozvoljena radi zaštite autora književnih i umjetničkih djela. Međutim, ne mogu se predvidjeti nikakve prinudne licence ukoliko nisu ispunjeni sljedeći uslovi:

- a) da je kopija namjenjena isključivo za upotrebu u nastavi ili naučnom istraživanju;
- b) da licenca za kopiranje važi jedino na teritoriji one države ugovornice čiji su nadležni organi odobrili licencu i da se ona neće odnositi i na izvoz kopija;
- c) da kopija izrađena na osnovu licence povlači sa sobom pravo na pravičnu nagradu, koju određuje pomenuti organ vodeći računa, između ostalog, o broju kopija koji će biti izrađen.

Član 7.

(Zaštita: 1. Obezbjedenje autorskog i srodnih prava; 2. Zaštita izvođača; 1. Zabrana retroaktivnosti; 4. Zamjena utvrđenih kriterijuma)

1. Ova Konvencija se ne može ni u kom slučaju tumačiti kao da ograničava ili povrijeđuje zaštitu autora, umjetnika interpretatora ili izvođača, proizvođača fonograma, ili organizacija radio-difuzije, koja im se priznaje na osnovu unutrašnjih zakona ili međunarodnih konvencija.
2. Unutrašnji zakoni svake države ugovornice određuju; u slučaju potrebe, obim zaštite umjetnika interpretatora ili izvođača, čije je izvođenje snimljeno na fonogramu, kao i uslove pod kojima oni uživaju takvu zaštitu.
3. Nijedna država ugovornica nije dužna da primjenjuje odredbe ove Konvencije u pogledu fonograma koji su bili snimljeni prije stupanja na snagu konvencije u odnosu na tu državu.
4. Svaka država čijim se unutrašnjim zakonodavstvom vežećim na dan 29. oktobra 1971. obezbjeđivala zaštita proizvođača fonograma samo na osnovu mjesta prvobitnog snimka, može izjaviti putem saopštenja podnetog generalnom direktoru Svjetske organizacije za intelektualnu svojinu da će ona primjenjivati taj kriterijum umjesto kriterijuma na osnovu državljanstva proizvođača.

Član 8.

(Sekretarijat)

1. Međunarodni biro Svjetske organizacije za intelektualnu svojinu prikuplja i objavljuje obavještenja koja se odnose na zaštitu fonograma. Svaka država ugovornica bez odlaganja saopštava Međunarodnom birou tekstove svih novih zakona, kao i sve zvanične tekstove koji se odnose na to pitanje.
2. Međunarodni biro pruža svakoj državi ugovornici, na njen zahtjev, obavještenja o pitanjima u vezi sa Konvencijom, a isto tako vrši proučavanja i pruža usluge koje imaju za cilj da olakšaju zaštitu predviđenu ovom Konvencijom.
3. Međunarodni biro vrši funkcije pobrojane u gore navedenim tačkama 1. i 2. u saradnji sa Organizacijom ujedinjenih nacija za obrazovanje, nauku i kulturu i sa

Međunarodnom organizacijom rada, već prema pitanjima koja spadaju u njihovu nadležnost.

Član 9.

(Pristupanje konvenciji: 1. Potpis i depozit; 2. i 3. Ratifikacija i pristupanje; 4. Obaveze sa nacionalnim pravom)

1. Ova Konvencija se deponuje kod Generalnog sekretara Organizacije ujedinjenih nacija. Ona ostaje otvorena za potpis do 30. aprila 1972. godine za svaku državu članicu Organizacije ujedinjenih nacija, članicu jedne specijalizovane ustanove povezane sa Organizacijom ujedinjenih nacija ili članicu Međunarodne agencije za atomsku energiju ili Statuta Međunarodnog suda pravde.
2. Ova Konvencija podlježe ratifikaciji ili usvajanju od strane država potpisnica. Ona je otvorena za pristupanje svim državama iz tačke 1. ovog člana.
3. Instrumenti o ratifikaciji, usvajanju ili pristupanju deponuju se kod Generalnog sekretara Organizacije ujedinjenih nacija.
4. Smatra se da je svaka država u momentu obavezivanja ovom konvencijom u toj mjeri uskladila svoje nacionalno zakonodavstvo da odredbe ove konvencije mogu da se u njoj primjenjuju.

Član 10.

(Rezerve)

Ne dozvoljavaju se nikakve rezerve na ovu Konvenciju.

Član 11.

(Stupanje na snagu i primjena: 1. i 2. Stupanje Konvencije na snagu; 3. i 4. Primjena konvencije na određenim teritorijama)

1. Ova Konvencija stupa na snagu tri mjeseca poslije deponovanja petog instrumenta o ratifikaciji, usvajanju ili pristupanju.
2. Za svaku državu koja ratifikuje ili usvoji ovu konvenciju ili joj pristupi poslije deponovanja petog instrumenta o ratifikaciji, usvajanju ili pristupanju, ova konvencija stupa na snagu tri mjeseca poslije datuma kad Generalni direktor Svjetske organizacije za intelektualnu svojinu obavjesti države shodno stavu 4., člana 13. o deponovanju njenog instrumenta.
3. Svaka država može u trenutku ratifikacije, usvajanja ili pristupanja ili u bilo koje vrijeme poslije toga, izjaviti putem saopštenja upućenog Generalnom sekretaru Organizacije ujedinjenih nacija, da se Konvencija može primjenjivati takođe na sve ili na bilo koju teritoriju čije međunarodne odnose ona obezbjeđuje. Ovo saopštenje ima dejstvo tri mjeseca poslije datuma njenog prijema.
4. međutim, gore navedeni stav se ni u kom slučaju ne može tumačiti kao da uključuje priznanje ili prećutno prihvatanje od strane bilo koje države ugovornice stvarnog

stanja u pogledu neke teritorije na koju druga država ugovornica primjenjuje Konvenciju na osnovu pomenutog stava.

Član 12.

(Otkazivanje Konvencije)

1. Svaka država ugovornica ima pravo da otkáže ovu Konvenciju bilo u svoje ime, bilo u ime bilo koje ili svih teritorija pomenutih u stavu 3. člana 11, putem pismenog saopštenja upućenog Generalnom sekretaru Organizacije ujedinjenih nacija.
2. Otkaz ima dejstvo dvanaest mjeseci poslije datuma prijema ovog saopštenja od strane sekretara Organizacije ujedinjenih nacija.

Član 13.

(Jezici i obavještenja)

1. Ova Konvencija se potpisuje u po jednom primjerku na engleskom, španskom, ruskom i francuskom jeziku, pri čemu su sva četiri teksta podjednako punovažna.
2. Generalni direktor Svjetske organizacije za intelektualnu svojinu, u dogovoru sa zainteresovanim vladama, obezbjeđuje zainteresovanim vladama zvanične tekstove na arapskom, holandskom, italijanskom, njemačkom i portugalskom jeziku.
3. Generalni sekretar Organizacije ujedinjenih nacija obavještava Generalnog direktora organizacije ujedinjenih nacija za obrazovanje, nauku i kulturu i Generalnog direktora Međunarodnog biroa rada:
 - a) o potpisivanju ove Konvencije;
 - b) o deponovanju instrumenata o ratifikaciji, usvajanju i pristupanju;
 - c) o datumu stupanja na snagu ove Konvencije;
 - d) o svakoj izjavi koja je saopštena shodno stavu (3) člana 11;
 - e) o prijemu saopštenja o otkazu Konvencije.
2. Generalni direktor Svjetske organizacije za intelektualnu svojinu obavještava vlade pomenute u stavu 1. člana 9. o svim saopštenjima primljenim u smislu primjene gornjeg stava kao i o izjavama datim na osnovu stava 4. člana 7. ove Konvencije. O pomenutim izjavama on takođe obavještava i Generalnog direktora Organizacije ujedinjenih nacija za obrazovanje, nauku i kulturu i Generalnog direktora Međunarodnog biroa rada.
3. Generalni sekretar Organizacije ujedinjenih nacija dostavlja po dva istovjetna i ovjerena primjerka ove Konvencije svim državama navedenim u stavu 1. člana 9.

U potvrdu čega su dole potpisani, propisno ovlašćeni, potpisali ovu Konvenciju.

Sačinjeno u Ženevi, 29. oktobra 1971. godine.